

trykkelig siges, at de skulle bringes til Anvendelse, saa at der selvfølgelig ikke kan blive Spørgsmaal om, at en Embedsmand, som vilde indgive sin Regning og sige, at han havde benyttet almindelige Frimærker, derfor skulde kunne vente Godtgørelse af Statskassen, selv om han forøvrigt vilde være istand til at godtgjøre, at Frimærkerne vare brugte. For Kontrollens Skyld er det nødvendigt, at det er et Paabud, at der kun kan anvendes Tjenestefrimærker. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig anbefale Mindretallets Endringsforslag og anbefale at stemme mod Flertallets Endringsforslag under Nr. 3. Det vil komme til Afstemning i den Form, antager jeg, at man stemmer over Paragrafen. Jeg skal altsaa anbefale, at man vedtager Mindretallets Endringsforslag og derefter stemmer for § 5 i Lovforslaget. Saltalbu antager jeg, at der ikke vil være Mange, som ikke, hvis Lovforslagets § 5 skal blive staaende, ville foretrække at modtage Mindretallets Endringsforslag, saa jeg antager, at man maaske endog vedtager Mindretallets Endringsforslag enstemmig, selv om man bagefter vil udstemme hele § 5. Af de enkelte Bemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde udenfor Betænkningen, skal jeg kun omtale den ene, hvor han, som det forekommer mig, dog med noget for stærk Fantasi skildrede, hvorledes Tilstanden vilde blive, hvis Portogodtgørelse efter Regning blev indført. Han faae store Konsekvenser deraf, navnlig den, at Embedsmændenes Tid vilde blive optagen med en Malen paa Papir og et Skriveri, som man ikke nogen- sinde havde kjendt Mage til. Jeg tror, at det ærede Medlem i det Øjeblik ikke ret har samlet al det psykologiske Kjendskab, han maa have; thi at Nogen, fordi de vide, at de faae deres Frimærker frit, og altsaa ikke komme til at udgive Noget til Porto af deres egen Lomme, skulde give sig til for egen Regning at bekoste Papir og Skriveri og sætte deres Landsøvnere i Bevægelse til uønskelige Skrivelser, forekommer mig er en Konsekvens, som ikke paa nogen mulig Maade kan lade sig drage. Jeg antager heller ikke, at ret Mange vilde lade sig forføre af det Argument. Hermed skal jeg foreløbig slutte.

S. Tørgensen: Da jeg forhen har været Medlem af Kontorholdsudvalget, og det endda ikke i saa ganske saa Klar, og da Striden om Portoafgiften ogsaa allerede dengang var fremme, har jeg tænkt paa at ville udtale mig med nogle Ord herom. Jeg skal paa Forhaand sige, at dette Udvalg tidligere altid udmærkede sig ved Enighed; man var altid enig i sine Indstillinger til Thinget, det vil sige, før det ærede Medlem, som nu er Mindretallets Ordfører (S. Gold), kom ind i Udvalget, thi siden den Tid har Stillingen ganske vist forandret sig. Forhen havde vi det daværende ærede Medlem for Rj-

benhavns 7de Valgfreds (Casse) i Udvalget. Han har jo forhen været Justitsminister, saa man maatte jo sige, at han havde et ikke ringe Kjendskab til den Slags Sager, og dog kunde vi altid blive enige med ham ogsaa om Portoudgifterne. Hvad nu disse angaar, synes det efter de Udtalelser, der nu falder fra den ærede sidste Taler (S. Gold), som om Udvalget har villet afsnappe alt for Meget paa Portoudgifterne; men det er aldeles ikke Tilfældet. Det var yderst sjældent, at vi afsnappede Noget, i Reglen ikke det Allermindste. Det kunde vel undertiden træffe sig, at der var en enkelt Embedsmand, som havde udgivet et usforholdsmæssig stort Beløb til Porto i Forhold til de Embeder, vi kunde sætte i Sammenligning med hans, og for saa at vise, at de dog ikke saadan kunde fremkomme med Begjæring om saa Meget de vilde, afsnappede vi da en lille Smule; men sikkert er det, at i Reglen afsnappede vi ikke Noget. Med Hensyn dertil forekommer det mig altsaa ikke, der er Grund til at gøre Forandringen. Trede Medlemmer maa jo være opmærksomme paa, at, naar vi nu gaa ind paa at afskaffe Rigsdagens Kontrol med Portoudgiften, saa ere vi inde paa en saadan Plan, at vi let kunne komme til at afskaffe Rigsdagens Kontrol med alle Kontorholdsudgifter. (S. Christensen: Hør!). Jeg vil spørge ærede Medlemmer og særligt det ærede Medlem, som raabte „Hør!“, om, hvorledes han vil kunne kontrollere, hvor meget Udbrændsel, og hvor mange Protokoller der behøves; det vil han i Reglen ligesaa lidt kunne gøre som her med Hensyn til Porto, og Følgen vil altsaa blive den, at siden, maaske allerede til næste Klar, vil Regjeringen komme og sige: I have selv erkjendt, at I ikke kunne kontrollere Portoudgiften, men saa kunne I heller ikke kontrollere de andre Udgifter; følgelig maa I helst opgave al Kontrol. Det er jo en Selvsølge, at det maa være i enhver Regjerings Interesse, selv at itaa for Styret, saa at den, naar vedkommende Embedsmand kommer og forlange Kontorholdsgodtgørelse, kan give dem lige saa Meget, som de forlange. Jeg erindrer ogsaa engang, at der var Tale om, hvorvidt Fuldmægtige og Skrivere fik den Løn, som vi bestemte. Vi have jo altid en vis Bestemmelse i Udvalget for, hvad en Skriver eller en Fuldmægtig skal have i Løn. Men nu blev det sagt mig underhaanden, at disse Fuldmægtige og Skrivere fik slet ikke den Lønning; derfor vedkommende Embedsmand nemlig kunde faae dem noget billigere, tog han dem for en ringere Løn og skal saa Resten i sin egen Lomme. Dertil svarede man imidlertid dengang, at det kunde man ikke tage saa nøie; det kunde jo være, at vedkommende Embedsmand havde Kone eller Børn og saa kunde de maaske udføre noget af Forretningen. Man vil altsaa se, at ifald det stærker en lille Smule paa een Ting, kan det maaske vindes paa en onden, saa jeg kan ikke finde det